

مقدمه:

چند سالی است که ایجاد واحدهای طراحی مهندسی و طراحی موئناتر به منظور توسعه صنعت و انتقال دانش فنی، در کثیر واحدهای صنعتی کشور تأسیس شده‌اند. هدف عمده از ایجاد این واحدها بومی ساختن فناوری‌ها و اصیل نمودن دانش فنی وارداتی است. اما این‌که تا چه حد در این زمینه توفیق به دست آمده و در راه خودکفایی و توسعه صنعت پیشرفت حاصل شده است، جای سؤال دارد.

در نخستین کنفرانس خدمات مهندسی در صنعت که از سوی وزارت صنایع برگزار شد، مهندس سیدباقر شریف‌زاده مقاله‌ای در زمینه نقش واحدهای طراحی مهندسی و طراحی موئناتر در رشد صنعتی کشور و انتقال تکنولوژی (دانش فنی) ارایه داد که نظر به اهمیت این گزارش، در این شماره نشریه «بررسی‌های بازرگانی» منتشر می‌شود.

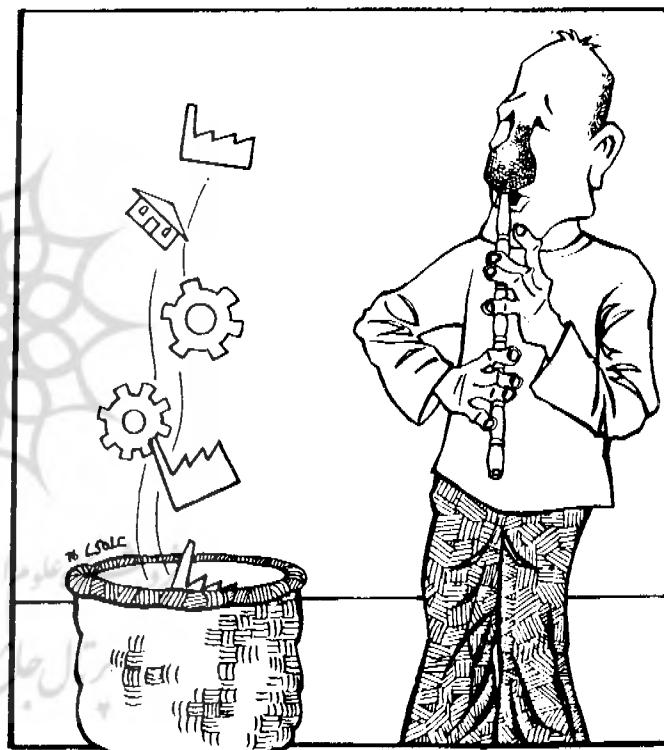
توسعه اصیل و دروجنی*

تحلیل عینی و سیستمی از وضعیت واحدهای طراحی مهندسی و طراحی موئناتر در ایران، تحلیل عینی و سیستمی از وضعیت انتقال تکنولوژی (فناوری) در ایران و راههای عملی توسعه، مهندس شریف‌زاده در چارچوب موضوع «توسعه» و یکی از بندهای بنیادین آن «قانون توسعه» یعنی «تفکر مستقل و نقش آن در حل مشکلات جامعه از جمله صنعت» را چنین آغاز می‌کند.

- ۱- تعریف توسعه: توسعه عبارت است از قدرت پاسخ مناسب و هماهنگ به نیازهای علمی یا صادق فرد و جامعه.
- ۲- قانونمندی توسعه و شیوه‌های دست‌یابی به آن: توسعه پدیدهای اجتماعی است و مانند هر پدیده دیگر تابع قانونمندی خاص خود می‌باشد و برای دست‌یابی به آن، ابتدا باید قانون آن را شناخت و با تبعیت از قانون به توسعه دست یافت.

○ توسعه عبارت است از قدرت پاسخ مناسب و هماهنگ به نیازهای علمی یا صادق فرد و جامعه. توسعه پدیدهای اجتماعی است که تابع قانونمندی خاص خود می‌باشد و برای دست‌یابی به آن باید قانون آن را شناخت و از آن تبعیت کرد.

۳- ماهیت توسعه: در زمینه این موضوع که آیا توسعه مقوله علمی است یا فلسفی و یا آمیزه‌ای از هر دو، دو نظریه وجود دارد. نظریه نخست توسعه را مقوله‌ای علمی و نظریه دوم آن را مقوله‌ای فلسفی - علمی که با مباحث

نقش واحدهای طراحی مهندسی و طراحی موئناتر در توسعه صنعت

از دیدگاه تفکر سیستمی، بحث درباره «نقش واحدهای طراحی مهندسی و طراحی موئناتر در رشد صنعتی کشور و انتقال دانش فنی» یک سلسله پیش‌نیازها دارد که بدون توجه به آن‌ها تلاش برای دست‌یابی به پاسخ‌های عینی موضوع خدمات مهندسی در صنعت غیرممکن می‌باشد.

این پیش‌نیازها عبارتند از شناخت توسعه، تحلیلی عینی و سیستمی از وضعیت صنعت ایران، راههای توسعه صنعت.

○ توسعه وارداتی همانند درخت بی‌ریشه‌ای
است که در سرزمین بیگانه کاشته شود و لذا نمی‌تواند ضامن توسعه حقیقی باشد. این نوع توسعه می‌تواند، جامعه تابع را شبیه جامعه متبع جا بزند، اما هیچ‌گاه تحرک، پویایی، و بالندگی آن را نخواهد داشت. در توسعه باید تکیه اصلی بر «کنکاش گنجینه‌های اندیشه» باشد تا توسعه اصیل رخ نماید.

شناسخت‌شناسی، هستی‌شناسی و ارزش‌ها ارتباط تنکاتنک دارد، معرفی می‌کند.

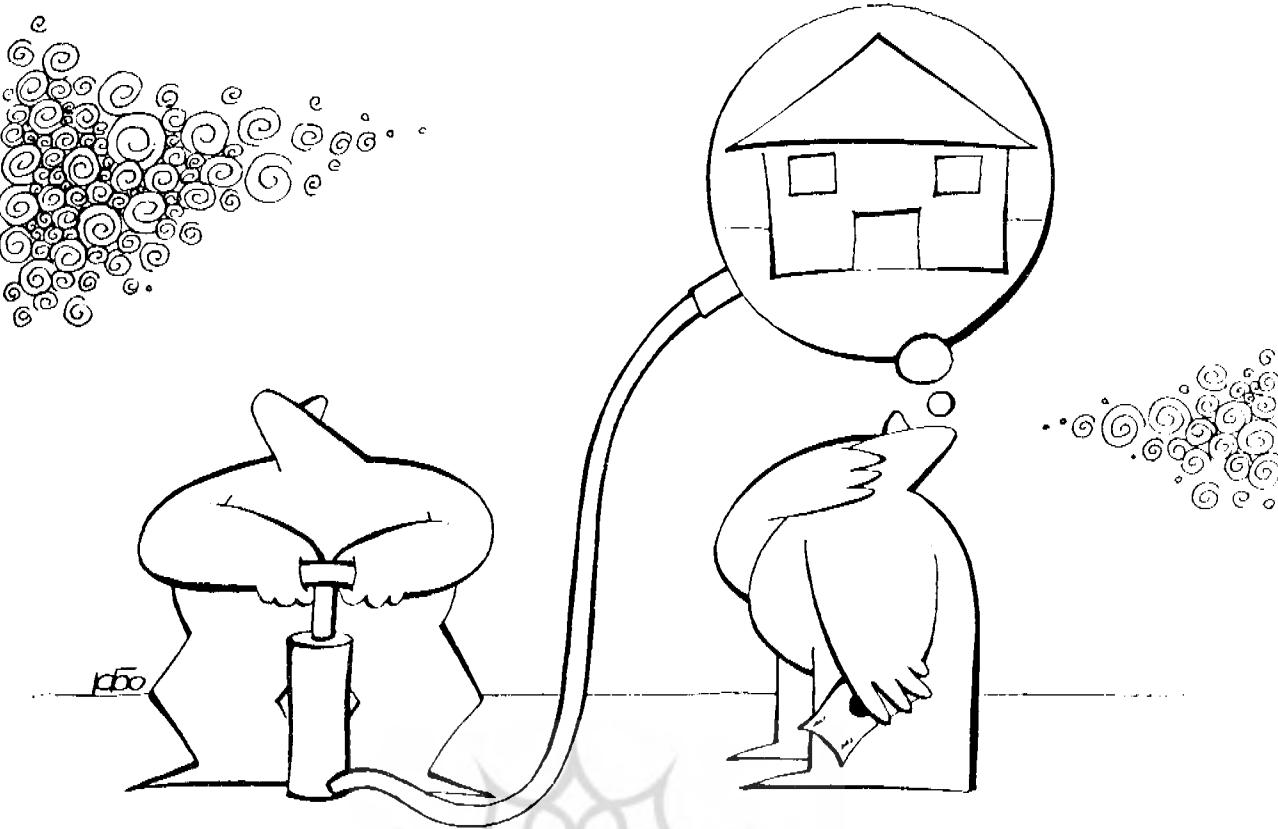
نویسنده مقاله توضیع می‌دهد که نظریه علمی محض یا ساینتیسم، نظریه‌ای مردود و وابسته به قرون هفده تا نیمه اول قرن نوزدهم می‌باشد که با پیدایش منطق ریاضی، توسعه علوم انسانی و رشد نظریه سیستم‌ها آموزه «علم محض» جای خود را به نظریه «علمی فلسفی» داد. بنابر این توسعه اجتماعی، اقتصادی و سیاسی زیرمجموعه توسعه فلسفی و متأثر از آن است.

این نظریه می‌بین این دیدگاه است که در جریان توسعه (مثلاً توسعه صنعتی) واردات یا انتقال تکنولوژی (فن‌آوری) و یا حتی انتقال علم تکنولوژی (فن‌آوری) اصل نیست و تکیه اصلی باید بر «کنکاش گنجینه‌های اندیشه» باشد تا توسعه اصیل رخ نماید.

۵- ابعاد توسعه: مقوله توسعه از پیچیده‌ترین مقوله‌های اجتماعی است که هر نوع ساده‌انگاری و ساده‌اندیشی درباره آن، در واقع حرکتی «ضد توسعه» است. مجهز شدن به تنوری‌های سیستم‌های موجود، برای درک توسعه و ابعاد آن یک ضرورت اجتناب‌ناپذیر است.

۴- انواع توسعه: توسعه به دو نوع است، توسعه وارداتی و توسعه اصیل.

از دیدگاه «جامعه‌شناسی علم» توسعه وارداتی مانند درخت بی‌ریشه‌ای است که در سرزمین بیگانه‌ای کاشته شود و لذا هیچ‌گاه نمی‌تواند ضامن توسعه حقیقی باشد. منظور از «بی‌ریشه‌گی» و «سرزمین بیگانه» قطع جریان توسعه از روند فکری و اندیشه‌ای مبتنی بر نیازها می‌باشد. توسعه وارداتی از دید آمار و ارقام می‌تواند جامعه تابع را شبیه جامعه متبع جا بزند، اما هیچ‌گاه تحرک، پویایی و بالندگی آن را نخواهد داشت.

شناخت ابعاد توسعه، مدیریت توسعه و ضرورت توسعه مدیریت می‌باشد.

توسعه مانند هر جریان اجتماعی دیگر به مدیریت خاص خود نیاز دارد و از ضرورت‌های آن دستیابی به دانش توسعه است. اما متأسفانه در ایران جایگاه مدیریت و فرهنگ آن ناشناخته است، لذا یکی از ضرورت‌های توسعه ایران، توسعه در فرهنگ و دانش مدیریت است.

در مقوله صنعت باید ببینیم با چه تمهیداتی می‌توان از تجهیزات پیشرفت‌های صنعتی موجود که در کارخانه‌های کشور متراکم شده، بهره‌برداری نمود و چگونه حداقل استفاده بهینه از آن‌ها را در جهت اشتغال و تولید تحصیل نماییم.

مهندس شریف‌زاده معتقد است که یک نظام صنعتی پویا و سالم می‌بایست همواره درون را و نواور باشد و کیفیت خود را ارتقاء دهد و از نظر قیمت رقابت کند و در نهایت خود را با بازارهای جهانی هماهنگ نماید.

وی با مقایسه وضعیت کنونی ایران خودرو با شرکت هیوندای کره بحث توسعه اصلی و وارداتی را مطرح می‌کند که

اما آنچه بحث صنعت و ارتباط آن با واحدهای طراحی مهندسی و طراحی مونتاژ را پیچیده‌تر می‌کند، «باز بودن سیستم‌های اجتماعی و ارتباط پیچیده و تاریخی زیرمجموعه‌های جامعه ایران با زیرمجموعه جوامع توسعه یافته» است.

توسعه دست‌کم سه بُعد فرهنگی، سیاسی و اقتصادی دارد که هریک از آن‌ها شبکه درهم تنیده اجتماعی، تاریخی و جهانی دارد.

۶- مدیریت توسعه و ضرورت توسعه مدیریت: توسعه مانند هر جریان اجتماعی دیگر به مدیریت خاص خود نیاز دارد و یکی از ضرورت‌های توسعه، دستیابی به دانش توسعه است.

از آنجایی که در جامعه ایران جایگاه مدیریت و فرهنگ آن ناشناخته است، لذا یکی از ضرورت‌های توسعه ایران، توسعه در فرهنگ و دانش مدیریت است.

۷- توسعه و تفکر مستقل: از آنچه گفته شد، نتیجه می‌گیریم که توسعه جریان پیچیده و سیستمی است که با شبکه‌های درهم تنیده از عوامل در ارتباط است. حال این سؤال مطرح می‌شود که جریان توسعه از کجا آغاز می‌شود؟ در پاسخ می‌توان گفت جریان توسعه از تفکر آغاز می‌شود، آن هم تفکر مستقل.

در مجموع می‌توان گفت توسعه نیازمند قانونمندی خاص،

مشکل عمله از آن جا ناشی می‌شود که واحدهای صنعتی ماز واحدهای طراحی مهندسی و طراحی مونتاژ و تولیدکننگان فرعی ماهر، استفاده نکرده و تمام کارهای شان را خود انجام می‌دهند و یا اگر علاقه‌مند به استفاده از تولیدکننگان فرعی باشند، سیستم درست و اصولی ندارد. امروزه در کارخانجات بزرگ دنیا، سیاست استفاده از تولیدکننگان فرعی و ایفای نقش واحدهای طراحی مهندسی و طراحی مونتاژ در عمل وجود دارد و محصولاتی با کیفیت بالا و قیمت تمام شده کمتر از این می‌دهند.

واحدهای طراحی مهندسی و طراحی مونتاژ، ضمن ایفای نقش مدیریت اصلی، گره‌گشای مشکلات و معضلات صنعتی باشند.

در ایران اکثر عواملی که نقش تعیین‌کننده در صنعت و اقتصادی بودن تولید دارند، به مقدار کفايت وجود دارد، عواملی مانند امکانات آموزشی و منابع نیروی انسانی متخصص ماهر، امکانات ارتباطی، منابع انرژی، تجهیزات و ماشین‌آلات صنعتی، ذخایر معدنی و ... با توجه به این امکانات، آمادگی نسبی وجود دارد و با حمایت‌های دولتی (از طریق سیاست‌گذاری صحیح) می‌تواند به صورت یک قطب فعال در جامعه صنعتی نمود پیدا کند.

بنابر این ایجاد مدیریت مبتنی بر اندیشه و سوق دادن به سوی توسعه اصلی، استفاده بهینه از امکانات بالقوه کشور، ایجاد واحدهای توانمند صنعتی با حداقل سرمایه‌گذاری و ارزبری، بدون خرید ماشین‌آلات و حتی کاهی موارد ساختمان، عدم پرداخت دیناری بابت خرید دانش فنی و انتقال فن آوری (مکر در مواردی که تولید، توجیه اقتصادی و فنی داشته باشد و دانش فنی آن در داخل موجود نباشد)، استفاده از تولیدکننگان فرعی ماهر و در نهایت دریافت قطعات با کیفیت بالا و قیمت تمام شده کمتر، عدم تحمیل هزینه سربار اضافه بر روی قیمت تمام شده محصول و در نتیجه رقابت بسیار خوب، الزامی است. راه حل منطقی برای دستیابی به تولید محصول با دانش فنی بالا و ایجاد خوداتکایی و خودبایوری در این مقطع زمانی، ایجاد واحدهای طراحی مونتاژ و طراحی مهندسی است.

ایجاد زمینه و میدان کاری و حمایت‌های سیاست‌گذاری دولت از واحدهای طراحی مهندسی و طراحی مونتاژ، گره‌گشای صنعتی شدن و خلق فن آوری‌های جدید خواهد بود.

ایران خودرو واردات و انتقال تکنولوژی (فن آوری) را اصل قرار داده، در حالی که هیوندای علاوه بر این، اصل را بر «کنکاش گنجینه‌های اندیشه‌ها» قرار داده است و در قالب قانونمندی خاص مدیریت توسعه و ارج نهادن به منابع نیروی انسانی در قالب «جذب، نگهداری و آموزش» به تحرک و پویایی رسیده و بالندگی می‌کند.

وی می‌گوید: فن آوری وارداتی می‌باشد در مراکز پژوهش و توسعه جذب و اصلاح شود و باور این‌که «خود می‌توانیم» در سیستم‌های صنعتی ما ایجاد شود. این فراکردن پیچیده است که در آن فن آوری بروزن را به فن آوری درون‌زا و بومی تبدیل می‌شود و نظام صنعت را از یک مصرف‌کننده به نظام مولد و خلاق، رشد می‌دهد.

در اینجا نقش واحدهای طراحی مهندسی و طراحی مونتاژ به‌وضوح مشخص می‌شود. واحدهایی که روند رشد توسعه را به سوی توسعه اصلی سوق می‌دهند، بیش از آنچه امکانات سخت‌افزاری جذب و سرمایه‌گذاری هنگفت انجام کیرد، به نیروی انسانی و نرم‌افزار بها می‌دهند و این نظام صنعت به نظامی مولد و خلاق، تبدیل می‌گردد.

نویسنده مقاله با اشاره به وابستگی صنعت ایران به خارج می‌گوید: واقعیت این است که باید بتوانیم به‌گونه‌ای برنامه‌ریزی کنیم که امکان هر نوع مانور (نمایشی) را از کشورهای بیگانه بگیریم.

متاسفانه با وجود وابستگی شدید بافت تولید کالایی ما به جهان خارج، دنیا فقط به نفت ما وابسته است و این در حالی است که تغییر قیمت نفت نیز از سوی دولت‌های استکباری صورت می‌گیرد.

وی با اشاره به عدم توجه به صنعت به‌ویژه در امر سیاست‌گذاری، هدایت سرمایه‌ها و وابستگی یکطرفه در فعالیت‌های مهم این بخش، به مسئله اطلاعات تأکید می‌کند و می‌افزاید: کشور ما در شمار کشورهایی است که با دشواری، کاستی و نارسانی اطلاعات روبرو است.

نظام صنعتی کارخانجات منسجم نمی‌باشد و از اطلاعات روز علمی، فنی و حتی اطلاعات مربوط به یکدیگر بی‌خبر است، تا جایی که تجربیات نیز در انحصار فرد قرار می‌گیرد.

مدیریت منابع انسانی و تجهیزات، این عوامل بهره‌وری اساسی در یک سیستم صنعتی، از موارد پر اهمیت و ظریف است که باید مورد توجه قرار کیرد. اگر در بهبود صنعت سه عامل نیروی انسانی، اطلاعات و ماشین‌آلات تأثیر دارند، نقش منابع انسانی در اولویت است.